

короткострокових завдань. Матеріальну винагороду повинні отримувати працівники за пропозиції та новації, що є особливо цінними в кризовий період.

У період кризи такі дії керівництва, як затримка виплати заробітної плати, надання тривалих відпусток без збереження заробітної плати, масштабне звільнення працівників, страх перед банкрутством підприємства та можливим звільненням, притримування інформації про фактичний стан справ на фірмі та породжувані цим домисли і плітки, жорсткі штрафні санкції та надмірний контроль здійснюють демотивуючий вплив на працівників.

Таким чином під час здійснення антикризового управління одне з ключових значень відіграє мотивація персоналу. Адже саме людина є основним рушієм, здатним вивести підприємство з кризи. Так як тільки добре мотивовані працівники здатні працювати на повну силу та створювати нові можливості не лише для виходу підприємства з кризи, а і для майбутнього процвітання підприємства. Тому мотивацію в антикризовому управлінні потрібно розглядати як один з основних чинників котрі забезпечують успішне антикризове управління.

Список використаних джерел

1. Василенко В. О. Антикризове управління підприємством: навч. посіб. / В. О. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2003. – 504 с.
2. Якокка Ли. Кар'єра менеджера / пер. с англ. при участі У. Новака ; общ. ред. и вступ. ст. С.Ю. Медведева / ЛиЯкокка. – М. : Прогресс, 1991. – 384 с.

Анатолій РОМАНОВ

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Сkochиляс С.М.)

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Активізація інвестиційно-інноваційної діяльності на всіх рівнях досить актуальна для економіки України, і тільки інноваційний шлях розвитку забезпечить конкурентоспроможність продукції та підприємств завдяки постійному оновленню техніки й технологій, продукції і послуг, розширенню ринків збуту, ефективному використанню науково-технологічного потенціалу та стимулюванню його зростання. Нововведення, нові технології та організаційні рішення в сучасному суспільстві відіграють ключову роль «двигуна» економічного розвитку, виводять підприємства з кризових ситуацій.

Опанування інноваційного шляху розвитку, основи якого повинні бути закладені у процесі структурної перебудови і модернізації, у першу чергу промислових підприємств, допоможуть Україні зайняти відповідне місце в світі та Європі, одночасно забезпечуючи суттєве підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки та переорієнтацію вектору розвитку економічних процесів у бік інноваційності.

Якщо інноваційна діяльність пов'язана з об'ємними інвестиціями в інноваційні розробки або продукти, тоді вона має інвестиційно-інноваційну основу та відповідну назву. В сучасних умовах господарювання інвестиційно-інноваційна діяльність підприємства характеризується повною економічною самостійністю і юридичною свободою у прийнятті господарських рішень, тобто підприємство вирішує, які ресурси використовувати, визначає обсяг виробленої продукції та її ціни.

Головним питанням в інвестиційно-інноваційній сфері лишається невисока сприйнятливість підприємницького сектору до інновацій, що лімітує ріст продуктивності праці, зменшення енергоємності виробництва, не створюється основа для оновлення та структурної зміни економіки на більш якісну.

Вирішення проблеми підвищення рівня інноваційної активності в промисловості є питанням активізації інвестування, причому саме інноваційно-орієнтованого. Ґрунтуючись на основних положеннях теорії життєздатності системи, підприємство не може ефективно розвиватися, якщо не виявити та не усунути систематичні патології, що призводять до погіршення життєздатності системи. Тому управління інвестиційно-інноваційною діяльністю повинне представляти собою процес реалізації сукупності методів з виявлення, усунення та попереджування проблем, що стримують підвищення ефективності від здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності на кожному з встановлених етапів досягнення поставлених цілей.

На нашу думку, в Україні застосовується єдиний механізм управління інвестиційно-інноваційною діяльністю як система зовнішнього і внутрішнього механізмів. При цьому чинний механізм управління характеризується недостатньою розвиненістю елементів, серед яких:

- фінансово-кредитні складові інвестиційного процесу відтворення капіталу, формування ресурсів та джерел інвестування на підприємстві;
- політика державного регулювання інвестиційної діяльності;
- комплекс методичних питань, пов'язаних з оцінкою ефективності інвестування у діюче виробництво.

Основними принципами механізму управління інвестиційно-інноваційною діяльністю є: орієнтація на потреби підприємства, цілеспрямованість, комплексність, системність, ефективність, плановість, інформаційна забезпеченість, диверсифікація, перспективність,

пріоритетність.

При цьому організаційно-економічний механізм ураховує всі фактори впливу на інвестиційно-інноваційну діяльність підприємств, а його побудова створює необхідні передумови для відповідальних осіб за реалізацію виконання інвестиційної програми на різних рівнях управління з метою чіткого уявлення майбутнього підприємства, розвиваючи при цьому стратегічні його можливості. Саме цілеспрямованість відповідного персоналу виступає економічною складовою такого механізму, так як метою формування стратегічного потенціалу є досягнення ефективності економічних цілей у процесі діяльності підприємства, а організація ефективності економічних цілей є складовою організаційного механізму.

При цьому алгоритм прийняття рішень щодо механізму управління інвестиційно-інноваційною діяльністю повинен включати такі елементи: формування набору напрямків інвестування в інновації; визначення обсягів джерел фінансування; визначення термінів інвестування; визначення цілей інвестування в інновації; обґрунтування і вибір показників оцінки інвестиційно-інноваційної діяльності; вибір методики визначення ефективності інвестування; аналіз та оцінка ефективності кожного напрямку інвестування в інноваційний розвиток; вибір найефективнішого інвестування.

Впровадження побудованого за таким принципом організаційно-економічного механізму інвестиційно-інноваційної діяльності в кінцевому підсумку призведе до високого рівня інноваційної активності підприємств. Використання його дозволить прискорити процес оновлення виробництва, ефективно використовувати внутрішні й залучати зовнішні інвестиції в інноваційну діяльність.

Андрій САВІЦЬКИЙ

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

НЕОБХІДНІСТЬ НАЛАГОДЖЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ МЕДИЧНОЮ УСТАНОВОЮ МІСІЇ

Управління організацією не може існувати без комунікації, як форми взаємодії різноманітних суб'єктів і об'єктів управління, оскільки потребує погодження позицій у постійному діалозі між установою і громадськістю. Комунікації інформують населення, саму установу та інститути громадянського суспільства, дозволяють видавати накази, ухвалювати управлінські рішення, переконувати людей.

Термін “комунікація” в управлінні визначається як рух інформації,